

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija)

NUTARTIS

2004 m. gegužės 10 d. *

Byloje T-391/02

Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV, įsteigta
Bochum (Vokietija),

Josef Kloh, gyvenantis Eichenried (Vokietija),

atstovaujami advokatų R. Steiling ir S. von Zimmermann-Wienhues,

ieškovai,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą H. Duintjer Tebbens ir U. Rösslein, nurodžiusių
adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

* Proceso kalba: vokiečių.

ir

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą J.-P. Hix ir F. Ruggeri Laderchi,

atsakovus,

palaikomus

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos G. Braun, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo iš dalies panaikinti 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1774/2002, nustatantį sveikatos taisykles gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms (OL L 273, p. 1),

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS
TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij ir N. J. Forwood,
sekretorius H. Jung,

priima šią

Nutartį

Faktinės ginčo aplinkybės ir teisinis pagrindas

- 1 *Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV* (toliau – BNS) yra pagal Vokietijos teisę įsteigta asociacija, kurios tikslas – bendrų ekonominių ir sveikatos interesų, susijusių su viešojo maitinimo atliekų perdirbimu į pašarus gyvūnams, apsauga bei skatinimas. Ji nurodo jungianti apie šimtą įmonių, kurios daugiausia surenka viešojo maitinimo atliekas ir iš jų gamina pašarus kiaulėms. BNS teigia, kad ji atstovauja savo narių interesams įvairiose nacionalinės valdžios ir Bendrijos institucijose bei visuomenėje.
- 2 J. Kloh (toliau – antrasis ieškovas) yra kiaules auginantis ūkininkas, kuris savo įmonėje perdirba viešojo maitinimo atliekas. Jis yra BNS narys.
- 3 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamentas ir Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002, nustatantį sveikatos taisykles gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms (OL L 273, p. 1). Šio Reglamento 22 straipsnio 1 dalies b punktas skelbia, kad „draudžiama šerti ūkinės paskirties gyvūnus, išskyrus kailinius gyvūnus, viešojo maitinimo atliekomis arba pašarinėmis žaliavomis, kuriose yra iš viešojo maitinimo atliekų gautų medžiagų“.

4 Reglamento Nr. 1774/2002 32 straipsnis numato:

„1. Pasikonsultavus su atitinkamu mokslo komitetu bet kokiais gyvūnų arba visuomenės sveikatai poveikį galinčiais turėti klausimais, 33 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka galima iš dalies pakeisti arba papildyti priedus ir priimti bet kokias reikiamas pereinamojo laikotarpio priemones.

2. Kalbant apie šėrimo viešojo maitinimo atliekomis draudimą pagal 22 straipsnį, jei iki šio reglamento vykdymo valstybėse narėse jau yra reikiamos kontrolės sistemos, laikantis 1 dalies nuostatų nustatomos pereinamojo laikotarpio priemonės, leidžiančios griežtai kontroliuojant ir ne ilgiau kaip ketverių metų laikotarpį nuo 2002 m. lapkričio 1 d. toliau naudoti pašarams tam tikrų rūšių viešojo maitinimo atliekas. Šiomis priemonėmis turi būti užtikrinta, kad pereinamuoju laikotarpiu nekiltų pernelyg didelio pavojaus gyvūnų arba visuomenės sveikatai“.

5 Iš Reglamento Nr. 1774/2002 38 straipsnio antrosios pastraipos matyti, kad to paties reglamento 22 straipsnio 1 dalies b punktas ir 32 straipsnis taikomi nuo 2002 m. lapkričio 1 d.

6 Po to, kai buvo pareikštas šis ieškinys, Komisija 2003 m. gegužės 12 d. priėmė sprendimą 2003/328/EB, nustatantį pagal Reglamentą Nr. 1774/2002 pereinamojo laikotarpio priemones, susijusias su 3 kategorijos viešojo maitinimo atliekų naudojimu kiaulėms skirtuose pašaruose ir draudimu šerti kiaules perdirbtomis

pamazgomis (OL L 117, p. 46). Šis sprendimas iš esmės suteikia teisę Vokietijai ir Austrijai toliau tam tikromis sąlygomis vėliausiai iki 2006 m. spalio 31 d. išduoti įmonių ir įrangos valdytojams individualų leidimą naudoti viešojo maitinimo atliekas kiaulėms skirtuose pašaruose.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 7 Ši byla buvo pradėta Pirmosios instancijos teismo sekretoriatui 2002 m. gruodžio 24 d. pateiktu ieškiniu.
- 8 Ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:
 - panaikinti tą Reglamento Nr. 1774/2002 32 straipsnio 2 dalį, kurioje pagal šio reglamento 32 straipsnio 1 dalį leidžiamos pereinamosios priemonės ne ilgesniam kaip ketverių metų laikotarpiui nuo 2002 m. lapkričio 1 d. (toliau – ginčijama nuostata),
 - priteisti iš Parlamento ir Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 9 Komisija pateikė prašymą įstoti į šią bylą Parlamento ir Tarybos pusėje, kuri Pirmosios instancijos teismo sekretoriatas gavo 2003 m. kovo 10 d. Šis prašymas įstoti į bylą buvo patenkintas Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininko 2003 m. liepos 9 d. nutartimi. Įstojusi į bylą šalis per nustatytą terminą pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą apsiribodama priimtinumą klausimu.

10 Atskirais dokumentais, pateiktais Pirmosios instancijos teismo sekretoriatui atitinkamai 2003 m. kovo 21 ir 24 d., Parlamentas ir Taryba kiekvienas atskirai pateikė prieštaravimus dėl priimtino pagal Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 114 straipsnio 1 dalį.

11 Savo prieštaravimu Parlamentas Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtina,

— priteisti bylinėjimosi išlaidas pagal galiojančias nuostatas.

12 Savo prieštaravimu Taryba Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtina,

— priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

13 2003 m. gegužės 19 d. ieškovai pateikė savo pastabas, susijusias su dviem prieštaravimais dėl priimtino.

- 14 J. Taferner ir *Landwirtschaftskammer Vorarlberg* (Land Vorarlberg žemės ūkio rūmai) bei Wohlgenannt pateikė prašymus įstoti į bylą ieškovo pusėje, kurious Pirmosios instancijos teismo sekretoriatas gavo atitinkamai 2003 m. balandžio 4 ir 24 d.

Dėl priimtinumų

- 15 Komisijos palaikomi atsakovai nurodo tris nepriimtinumų pagrindus. Pirmasis yra susijęs su tuo, kad ieškinio dalykas viršija Bendrijos teismo kompetenciją bylą dėl panaikinimo atveju. Antrasis pagrindas nurodomas todėl, kad ieškiniu siekiama besąlygiško draudimo šerti tam tikrus naminius gyvulius viešojo maitinimo atliekomis pasibaigus pereinamajam laikotarpiui panaikinimo. Šis pagrindas yra susijęs vien su šio draudimo patvirtinimu. Trečiuoju nepriimtinumų pagrindu nurodoma, kad ieškovai neturėjo teisės pareikšti ieškinio dėl panaikinimo, kadangi ginčijama nuostata nėra tiesiogiai ir konkrečiai su jais susijusi.
- 16 Tokiomis aplinkybėmis visų pirma reikia išnagrinėti pagrindą dėl nepriimtinumų, susijusį su tuo, kad ieškovai neturėjo teisės pareikšti ieškinio dėl panaikinimo, kadangi ginčijama nuostata nėra tiesiogiai ir konkrečiai su jais susijusi.

Šalių argumentai

- 17 Komisijos palaikomi atsakovai visų pirma tvirtina, kad Reglamentas Nr. 1774/2002, kuris yra bendras ir abstraktus, pagal savo pobūdį ir turinį yra norminis aktas ir todėl negali būti laikomas sprendimu EB 249 straipsnio prasme. Vis dėlto jie pripažįsta, kad fizinis ar juridinis asmuo gali pareikšti ieškinį dėl tokio akto panaikinimo, jei

įrodo, kad šis aktas yra su juo susijęs dėl tam tikrų ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios jį išskiria iš kitų asmenų ir taip konkretina analogiškai asmeniui, kuriam šis aktas yra skirtas (2002 m. liepos 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 36 punktas).

- 18 Be to, jie tvirtina, kad nei BNS, nei antrasis ieškovas nėra konkrečiai išskiriami pirmiau nurodytame punkte minėtos teismo praktikos prasme.
- 19 BNS atžvilgiu Taryba tvirtina, kad, remiantis teismų praktika, asociacijos pareikštas ieškinys dėl panaikinimo gali būti priimtinas tik trimis atvejais, t. y. kai teisės nuostata asociacijai aiškiai pripažįsta tam tikras procesines teises, kai asociacija atstovauja narių, kurie patys turi teisę pareikšti ieškinį, interesams, ar kai asociacija yra konkrečiai išskiriama todėl, kad paveikti jos pačios interesai, nes aktas, kurį prašoma panaikinti, darė įtaką jos, kaip derybininkės, pozicijai (1997 m. rugsėjo 30 d. Pirmosios instancijos teismo nutartis *Federolio prieš Komisiją*, T-122/96, Rink. p. II-1559). Tarybos manymu, šis atvejis nesusijęs nė su viena iš šių trijų prielaidų.
- 20 Visų pirma, nei EB 152 straipsnis, kuris, Tarybos nuomone, yra Reglamento Nr. 1774/2002 teisinis pagrindas, nei EB 251 straipsnis, įtvirtinantis bendro sprendimo procedūrą, kurios pagrindu buvo priimtas Reglamentas Nr. 1774/2002, nesuteikia asociacijoms, kaip antai BNS, jokios procesinio pobūdžio teisės.
- 21 Be to, vien tai, kad ji gali išdėstyti savo nuomonę tam tikriems Parlamento nariams, Komisijos pareigūnams ir nacionalinės valdžios įstaigose, BNS derybininkės vaidmens nesuteikia. Šiuo atveju Taryba tvirtina, kad BNS nesiskiria nuo asociacijų,

dėl kurių pareikštų ieškinių buvo priimti, visų pirma, 1999 m. lapkričio 23 d. Pirmosios instancijos teismo nutartis *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* (T-173/98, Rink. p. II-3357) bei minėtas sprendimas *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, ir, antra, 1994 m. spalio 20 d. Pirmosios instancijos teismo nutartis *Asocarne prieš Tarybą* (T-99/94, Rink. p. II-871) ir 1995 m. lapkričio 23 d. Teisingumo Teismo nutartis *Asocarne prieš Tarybą* (C-10/95 P, Rink. p. I-4149), kuriuose Bendrijos teismai patvirtino, kad atitinkamos asociacijos nebuvo konkrečiai išskiriamos pagal jokių teismų praktikos dėl asociacijos pareikštų ieškinių dėl panaikinimo priimtino nustatytus kriterijus.

22 Galiausiai, Tarybos manymu, BNS negali pareikšti ieškinio dėl panaikinimo įmonių, kurių interesus ji gina, įskaitant antrąją ieškovą, vardu, kadangi jos pačios neturi tokios teisės.

23 Šiuo atveju atsakovai iš esmės tvirtina, kad BNS nariai, įskaitant antrąją ieškovą, nėra konkrečiai susiję su ginčijama nuostata, kadangi ši nuostata jiems taikoma tik kaip pašarų gyvūnams iš viešojo maitinimo atliekų gamintojams, kurių padėtis objektyviai apibrėžta ir prilygsta bet kokio kito ūkio subjekto, galinčio šiuo metu ar ateityje įeiti į šią rinką, padėčiai. Taigi ginčijama nuostata nėra konkrečiai susijusi su BNS nariais.

24 Komisijos palaikomas Parlamentas priduria, kad net jei BNS nariai, kurių specializacija – viešojo maitinimo atliekų perdirbimas, užima žymią rinkos dalį ir dėl to ginčijama nuostata jiems daro ypatingą poveikį, šios aplinkybės nepakanka, kad juos būtų galima konkrečiai išskirti lyginant su bet kokiu kitu ūkio subjektu (1999 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Van Parys ir kt. prieš Komisiją*, T-11/99, Rink. p. II-2653, 50 punktas). Be to, šis ypatingas ekonominis

poveikis nėra prilygintinas ieškovo padėčiai byloje, kurioje buvo priimtas 1994 m. gegužės 18 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Codorniu prieš Tarybą* (C-309/89, Rink. p. I-1853), kurioje ginčijamo reglamento atžvilgiu ieškovo padėtis buvo išskirtinė, palyginti su visais kitais tos srities ūkio subjektais.

- 25 Parlamentas dar kartą nurodo: net jei, pasak ieškovų, Parlamentas, Taryba ir Komisija būtų žinoję apie BNS narių padėtį, ši aplinkybė BNS narių konkrečiai neišskirtų (1980 m. birželio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Calpak ir Societă emiliana lavorazione frutta prieš Komisiją*, 789/79 ir 790/79, Rink. p. 1949, 9 punktas).
- 26 Ieškovai mano, kad ginčijama nuostata yra konkrečiai susijusi ir su BNS, ir su antruoju ieškovu.
- 27 Visų pirma jie iš esmės tvirtina, kad, nepaisant Reglamento Nr. 1774/2002, kuriame įtvirtinta ginčijama nuostata, norminio pobūdžio, negalima daryti prielaidos, kad minėta nuostata nėra su jais konkrečiai susijusi (minėto sprendimo *Codorniu prieš Tarybą* 19 punktas).
- 28 BNS atžvilgiu ieškovai visų pirma teigia, kad ginčijama nuostata yra su ja konkrečiai susijusi dėl derybininkės vaidmens, kurį ji atliko priimant Reglamentą Nr. 1774/2002.
- 29 Tai, kad BNS buvo derybininkė, išplaukia iš to, kad ji organizavo įvairias diskusijas su Parlamento atstovais ir pateikė šiems raštu keletą nuomonių dėl sveikatos taisyklių gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms. Ji taip pat dalyvavo susitikimuose su Komisijos atstovais, kuriuose ji papasakojo apie savo narių

padėtį, detaliai išdėstė, kokia situacija Vokietijos viešojo maitinimo atliekų perdirbimo srityje ir pateikė informaciją apie naujausią mokslo pažangą bei pasekmes ekonomikai ir aplinkai, jei būtų visiškai uždraustas viešojo maitinimo atliekų naudojimas pašarų gamyboje. Kai kurie per šiuos susitikimus aptarti klausimai Komisijai buvo perduoti raštu.

- 30 Kad BNS buvo derybininkė, matyti ir iš to, jog ji dalyvavo daugelyje diskusijų su Vokietijos federaline ministerija, atsakinga už vartotojų apsaugą, maistą ir žemės ūkį. Ji jai pateikė raštu keletą nuomonių dėl klausimų, susijusių su pašarų srityje nustatytais draudimais. Ši ministerija taip pat pasiūlė jai pateikti savo nuomonę dėl išimtis numatančių ir pereinamojo laikotarpio Reglamento Nr. 1774/2002 nuostatų. Atsiliepdama į šį prašymą 2002 m. liepos 1 d. BNS raštu pateikė šiai ministerijai savo nuomonę. Be to, ji buvo privilegijuotas Vokietijos valdžios institucijų diskusijų partneris sprendžiant Sprendimo 2003/328 nustatytų pereinamojo laikotarpio priemonių klausimą.
- 31 Antra, ieškovai mano, kad BNS gali pareikšti ieškinį dėl ginčijamos nuostatos, nes ji atstovauja įmonių, tarp kurių yra ir antrasis ieškovas, kurios ir pačios gali pareikšti ieškinį dėl šios nuostatos, interesams (šiuo klausimu žr. 1995 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AITEC ir kt. prieš Komisiją*, T-447/93–T-449/93, Rink. p. II-1971, 60–62 punktus ir 2002 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum prieš Komisiją*, T-114/00, Rink. p. II-5121, 63 ir kitus punktus).
- 32 Antrojo ieškovo bei kitų BNS narių teisė pareikšti ieškinį išplaukia iš tos aplinkybės, kad Reglamentas Nr. 1774/2002, kuriame įtvirtinta ginčijama nuostata, yra konkrečiai ir tiesiogiai su jais susijęs.

- 33 Ginčijama nuostata yra susijusi su BNS nariais, įskaitant antrąjį ieškovą, dėl tam tikrų jų ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios išskiria juos iš kitų asmenų ir taip konkretina analogiškai asmeniui, kuriam šis aktas yra skirtas (1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Plaumann prieš Komisiją EEB*, 25/62, Rink. p. 197, 223).
- 34 Ieškovų nuomone, šis konkretus išskyrimas matyti iš to, kad Reglamentas Nr. 1774/2002 buvo priimtas 2001 m. rugsėjo 3–7 d. atlikus Komisijos vardu BNS narių patikrinimą. Ieškovai mano, kad iš teismų praktikos matyti, jog konkretus išskyrimas gali kilti iš to, kad atitinkamo ūkio subjekto atžvilgiu atlikti patikrinimai, kuriais buvo grindžiamas ginčijamas aktas (1984 m. vasario 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Allied Corporation ir kt. prieš Komisiją*, 239/82 ir 275/82, Rink. p. 1005, 12 punktas ir 1987 m. gegužės 7 d. Sprendimo *NTN Toyo Bearing prieš Tarybą*, 240/84, Rink. p. 1809, 5 punktas).
- 35 Be to, Reglamentas Nr. 1774/2002 yra konkrečiai susijęs su BNS nariais dėl to, kad šis reglamentas labai stipriai juos paveikė. Šiuo atžvilgiu ieškovai tvirtina, kad remiantis teismo praktika ūkio subjektas konkretinamas analogiškai asmeniui, kuriam ginčijama priemonė yra skirta, jei ši priemonė daro ypač didelį poveikį dėl jo ypatingos padėties rinkoje ir dėl šios priemonės pasekmių jo įmonei (1991 m. gegužės 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Extramet Industrie prieš Tarybą*, C-358/89, Rink. p. I-2501, 16 punktas ir kiti; generalinio advokato C. O. Lenz išvados minėtam sprendimui *Codorniu prieš Tarybą*, Rink. p. I-1856, 52 punktas). Iš teismų praktikos taip pat matyti, kad konkreti sąsaja kyla iš to, jog ginčijama priemonė daro ar gali daryti žalą ieškovo interesams (2002 m. gegužės 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Jégo-Quéré prieš Komisiją*, T-177/01, Rink. p. II-2365, 51 punktas ir generalinio advokato F. G. Jacobs išvados sprendimui *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, Rink. p. I-6681, 102 punkto 4 dalis).

- 36 Šiuo atveju reglamentas labai stipriai paveikė BNS narius, nes jie buvo priversti visiškai nutraukti savo veiklą, kuriai pagal nacionalinės teisės aktus jie turėjo išimtinį leidimą.
- 37 BNS narius šis draudimas palietė taip pat išskirtinai, nes, skirtingai nuo kitose valstybėse narėse praktikuojamo viešojo maitinimo atliekų perdirbimo, reglamentu draudžiamas perdirbimo būdas Vokietijoje yra savarankiška ekonominė veikla, kuria užsiima BNS nariai ir į kurią jie pakankamai investavo, kad užtikrintų tokį atliekų perdirbimą ir paruošimą, kuris nekenktų gyvulių ir žmonių sveikatai.
- 38 Ieškovai priduria, kad dėl įvairių BNS veiksmų, Reglamento Nr. 1774/2002 rengėjai žinojo jos narių išskirtinę padėtį, kuri BNS narius konkrečiai išskyrė iš kitų.
- 39 Be to, BNS narių padėtis buvo ypatinga tuo, kad ginčijamoje nuostatoje numatytos pereinamojo laikotarpio nuostatos juos nurodė atskirai. Šiuo atžvilgiu ieškovai visų pirma tvirtina, kad jei pereinamojo laikotarpio nuostatos turi ir gali būti priimtos, tai darytina būtų BNS narių, kuriems Vokietijos valdžios institucijos taiko griežtas leidimų ir priežiūros priemones, atžvilgiu. Be to, jie mano, kad šios pereinamojo laikotarpio priemonės juos nurodė atskirai dėl 2002 m. spalio 28–31 d. Komisijos generalinio direktorato „Vartotojų sveikata ir apsauga“ atstovų pažintinio vizito siekiant išsiaiškinti, kaip tam tikri BNS nariai panaudoja viešojo maitinimo atliekas gyvulių pašarams. Jie taip pat priduria, kad jų ypatingą padėtį patvirtina Sprendimo 2003/328 priėmimas. Jų nuomone, šis sprendimas liudija, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas ir kompetentinga mokslo kolegija pripažįsta, jog sprendime numatytas leidžiančias nukrypti nuostatas pateisina ypatingos viešojo maitinimo atliekų panaudojimo Vokietijoje teisinės ir materialinės aplinkybės bei ypatinga BNS narių padėtis.

- 40 Galiausiai ieškovai mano, kad jei šiomis aplinkybėmis būtų pripažinta, jog ieškinys nepriimtinas remiantis tik priimto Bendrijos teisės akto norminiu pobūdžiu, jiems būtų atsisakyta suteikti teisminę gynybą vien todėl, kad minėtas reglamentas nurodo ir kitus asmenis, kurių padėtis nėra tokia ypatinga kaip jų. Toks atsisakymas prieštarautų EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos turiniui ir tikslui (šiuo klausimu žr. generalinio advokato C. O. Lenz išvadas minėtam sprendimui *Codorniu prieš Tarybą* 25 ir kitus punktus).

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 41 Remiantis Darbo reglamento 111 straipsniu, jeigu ieškinys yra akivaizdžiai nepriimtinas, Pirmosios instancijos teismas gali motyvuota nutartimi ir nesiimdamas jokių kitų veiksmų nagrinėjamoje byloje priimti sprendimą dėl šio ieškinio.
- 42 Pirmosios instancijos teismas mano, kad šiuo atveju bylos medžiagoje yra pakankamai paaiškinimų ir kad žodinė proceso dalis nėra būtina.
- 43 Jau ne kartą buvo nuspręsta, kad visuotinai taikomas aktas, kaip antai reglamentas, tam tikromis aplinkybėmis gali būti konkrečiai susijęs su kai kuriais fiziniiais ar juridiniais asmenimis, įgydamas jų atžvilgiu sprendimo pobūdį. Taip yra, jeigu atitinkamas aktas paveikia fizinį ar juridinį asmenį dėl tam tikrų jo ypatingų savybių arba dėl faktinių aplinkybių, kurios išskiria jį iš kitų asmenų ir taip konkretina analogiškai asmeniui, kuriam šis aktas yra skirtas (žr. minėto sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* 36 punktą ir minėtą teismo praktiką).

- 44 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, asociacijos pareikštas ieškinys, jei ši asociacija dalyvavo priimant ginčytiną teisės aktą, gali būti priimtinas bent jau esant trijų rūšių aplinkybėms: kai teisės nuostata asociacijai pripažįsta tam tikras procesines teises; kai pati asociacija konkrečiai išskiriama todėl, kad yra paveikti jos pačios interesai, nes aktas, kurį prašoma panaikinti, darė įtaką jos, kaip derybininkės, pozicijai; ar kai ji atstovauja įmonių, kurios pačios gali pareikšti ieškinį, interesams (minėtos Pirmosios instancijos teismo nutarties *Federolio prieš Komisiją* 61 punktas; 1998 m. gruodžio 8 d. Nutarties *ANB ir kt. prieš Tarybą*, T-38/98, Rink. p. II-4191, 25 punktas ir minėtos nutarties *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* 47 punktas).
- 45 Nagrinėjamu atveju BNS negali remtis nė vienu iš šių atvejų, kad pateisintų savo teisę pareikšti ieškinį dėl ginčijamos nuostatos panaikinimo.
- 46 Visų pirma reikia konstatuoti, kad ieškovai nenurodo jokios procesinio pobūdžio teisės, kurią BNS pripažįsta Bendrijos teisė ir kurią paveikė ginčijama nuostata.
- 47 Dėl vaidmens, kurį BNS atliko Parlamento ir Komisijos atžvilgiu, pripažintina: jei ši asociacija dalyvavo priimant ginčytiną teisės aktą, grėsmė asociacijos, kaip derybininkės, pozicijai gali paveikti specifinius šios asociacijos interesus (šiuo klausimu žr. 1988 m. vasario 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Van der Kooy ir kt. prieš Komisiją*, 67/85, 68/85 ir 70/85, Rink. p. 219, 21–24 punktus ir 1993 m. kovo 24 d. Sprendimo *CIRFS ir kt. prieš Komisiją*, C-313/90, Rink. p. I-1125, 28–30 punktus), atsižvelgiant į tai, kad asociacijos, kaip derybininkės, pozicija turi būti

aiškiai apibrėžta ir glaudžiai susijusi su priimto dokumento objektu (2000 m. gegužės 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Comité d'entreprise de la Société française de production ir kt. prieš Komisiją*, C-106/98 P, Rink. p. I-3659, 45 punktas).

- 48 Vis dėlto nagrinėjamoje byloje ieškovai neįrodė, kad BNS užėmė aiškiai apibrėžtą, su ginčijamos nuostatos objektu glaudžiai susijusią derybininkės poziciją ir kad ši pozicija buvo pažeista priėmus minėtą nuostatą.
- 49 Iš tikrųjų pripažintina, kad paprasto informacijos Bendrijos institucijoms suteikimo Reglamento Nr. 1774/2002 priėmimo proceso, t. y. BNS ir šių institucijų susitikimų, metu nepakanka, kad būtų galima tvirtinti, jog ginčijama nuostata gali kelti grėsmę aiškiai apibrėžtai BNS, kaip derybininkės, pozicijai. Šis informacijos pateikimas daugiausiai leidžia nustatyti BNS dalyvavimą reglamento, kuriame įtvirtinta ginčijama nuostata, priėmimo procese. Iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad tai, jog asmuo vienaip ar kitaip dalyvauja Bendrijos teisės akto priėmimo procese, šį asmenį konkrečiai išskiria nagrinėjamo akto atžvilgiu, tik jei taikomi Bendrijos teisės aktai jam suteikia atitinkamas procesines garantijas (1995 m. rugpjūčio 9 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Greenpeace ir kt. prieš Komisiją*, T-585/93, Rink. p. II-2205, 56 punktas ir 2002 m. sausio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Rica Foods prieš Komisiją*, T-47/00, Rink. p. II-113, 55 punktas). Tačiau šiuo atveju taip nėra.
- 50 Be to, neginčijamas faktas, jog BNS buvo Vokietijos valdžios institucijų diskusijų partnerė, taip pat negalėtų patvirtinti derybininkės pozicijos paveikimo. Iš esmės BNS, kaip diskusijų partnerės, pozicija, t. y. tai, kad jai buvo pasiūlyta minėtoms institucijoms pateikti nuomonę dėl Reglamente Nr. 1774/2002 numatytų pereinamojo laikotarpio priemonių, įrodo tik tai, kad Vokietijos valdžios institucijos nusprendė, jog yra tikslinga įtraukti ją, neaišku kokia apimtimi, į Vokietijos valdžios

institucijų pozicijos, išreikštos Taryboje priimant reglamentą, kuriame įtvirtinta ginčijama nuostata, formulavimą. Todėl nenustatyta, kad ginčijama nuostata paveikė BNS, kaip derybininkės, poziciją (šiuo klausimu žr. 2000 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo nutartį *Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France ir kt. prieš Tarybą*, T-268/99, Rink. p. II-2893, 55 punktą).

- 51 Ieškovų nurodyti argumentai neįrodo ir antrojo ieškovo ar bet kurio BNS nario teisės pareikšti ieškinį.
- 52 Visų pirma dėl argumento, kad ginčijama nuostata yra konkrečiai susijusi su BNS nariais dėl to, kad Reglamentas Nr. 1774/2002 buvo priimtas po kai kurių jos narių patikrinimo, kurį 2001 m. rugsėjo mėn. atliko Komisijos tarnybos, pakanka priminti šio sprendimo 48 punktą. Šiuo atveju jokia Bendrijos teisės nuostata neįpareigojo Parlamento ir Tarybos priimant Reglamentą Nr. 1774/2002 laikytis procedūros, per kurią BNS nariai būtų galėję pasinaudoti procesinėmis garantijomis. Šiomis aplinkybėmis Komisijos vardu atlikti kai kurių BNS narių patikrinimai neduoda pagrindo teigti, kad ginčijama nuostata yra konkrečiai susijusi su šiais BNS nariais.
- 53 Dėl argumento, kad ginčijama nuostata yra konkrečiai susijusi su BNS nariais dėl to, kad ji paveikė šiuos ypač stipriai, pastebėtina, jog remiantis nusistovėjusia teismo praktika to, kad tam tikriems ūkio subjektams teisės aktas daro didesnę ekonominę poveikį negu kitiems, nepakanka, jog būtų galima pripažinti: šis aktas yra konkrečiai

su jais susijęs (minėtos Pirmosios instancijos teismo nutarties *Van Parys ir kt. prieš Komisiją*, 50 punktas ir 2001 m. sausio 24 d. Nutarties *Iberotam ir kt. prieš Komisiją*, T-112/00 ir T-122/00, Rink. p. II-97, 70 punktas).

- 54 Be to, tai, jog BNS nariai turės visiškai nutraukti savarankišką ekonominę veiklą, kuriai jie turėjo nacionalinius leidimus, konkrečiai neišskiria jų EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme. Iš esmės ieškovai neįrodo, kad vien tik esami BNS nariai gali gauti Vokietijoje tokius leidimus. Be to, jie neįrodo, kad tokios savarankiškos ekonominės veiklos ūkio subjektas negali vykdyti kitoje valstybėje narėje. Tokiomis aplinkybėmis BNS narių padėtis prilygsta kitų ūkio subjektų, kurie dabar arba ateityje galėtų vykdyti analogišką veiklą, padėčiai (šiuo klausimu žr. 2003 m. gegužės 6 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *DOW AgroSciences prieš Parlamentą ir Tarybą*, T-45/02, Rink. p. II-1973, 43 punktą ir minėtą teismo praktiką).
- 55 Be to, pastebėtina, kad, priešingai nei teigia ieškovai, tai, jog Parlamentą, Tarybą ir Komisiją buvo informuoti apie ypatingą BNS narių padėtį dėl pastarųjų veiksmų šių institucijų atžvilgiu, galėtų išskirti šiuos narius, tik jei egzistotų Bendrijos teisės nuostata, įpareigojanti Reglamento Nr. 1774/2002 rengėjus atsižvelgti į šią ypatingą padėtį (šiuo klausimu žr. 1985 m. sausio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Piraiki-Patraiki ir kt. prieš Komisiją*, 11/82, Rink. p. 207, 21 ir 28 punktus). Tačiau šiuo atveju taip nėra. Iš tikrųjų nei EB 152 straipsnio 4 dalies b punktas, kuriuo remiantis buvo priimtas Reglamento Nr. 1774/2002, nei jokia kita Bendrijos teisės nuostata įpareigoja šio reglamentų rengėjų atsižvelgti į tokių įmonių kaip BNS ypatingą padėtį, priimant reglamentus visuomenės sveikatos srityje. Tokiomis aplinkybėmis tai, kad priimant reglamentą, kuriame įtvirtinta ginčijama nuostata,

dalyvavusios institucijos buvo informuotos apie BNS narių padėtį, nereiškia, jog minėta nuostata yra konkrečiai su jais susijusi.

- 56 Dėl tvirtinimo, kad BNS narių specifinė padėtis atsiranda todėl, jog ginčijamoje nuostatoje numatytos pereinamojo laikotarpio priemonės juos numato atskirai, pakanka pastebėti, kad ginčijama nuostata numato pereinamojo laikotarpio priemonių priėmimą, kai iki reglamento vykdymo valstybėse narėse jau yra reikiamos kontrolės sistemos. Iš ginčijamos nuostatos formuluotės matyti, kad pereinamojo laikotarpio priemonių priėmimo kriterijus yra objektyvus ir kad BNS nariai gali būti susiję tik kaip ūkio subjektai, kuriems taikomos atitinkamos kontrolės sistemos. Šioje nuostatoje nėra jokios užuominos, kad galimybė priimti pereinamojo laikotarpio nuostatas būtų susijusi tik su BNS nariais (2000 m. vasario 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *ACAV ir kt. prieš Tarybą*, T-138/98, Rink. p. II-341, 64 punktas ir minėta teismo praktika). Šiomis aplinkybėmis tai, kad Komisijos tarnybos atstovai po ginčijamos nuostatos priėmimo atliko pažintinį vizitą, susijusį su viešojo maitinimo atliekų panaudojimu gyvulių pašaruose, pas kai kuriuos BNS narius, šiame kontekste neturi jokios reikšmės.
- 57 Galiausiai, jei tiesa, kad konkrečios sąsajos sąlyga turėtų būti aiškinama remiantis veiksmingos teisminės gynybos principu ir atsižvelgiant į įvairias aplinkybes, galinčias konkrečiai išskirti ieškovą, vis dėl to toks aiškinimas negalėtų panaikinti Sutartyje aiškiai numatytos nagrinėjamos sąlygos, neišplėsdamas šia Sutartimi Bendrijos teismams suteiktos kompetencijos (minėto sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* 44 punktas).
- 58 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad ginčijama nuostata nėra konkrečiai susijusi EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme nė su vienu iš ieškovų.

- 59 Iš to matyti, kad šis ieškinys yra atmestinas kaip akivaizdžiai nepriimtinas nenagrinėjant kitų nepriimtimumo teisinių pagrindų.

Dėl prašymų įstoti į bylą

- 60 Atsižvelgiant į tai, kad šis ieškinys pripažintinas akivaizdžiai nepriimtinu, nebūtina nagrinėti *Landwirtschaftskammer Vorarlberg* ir Wohlgenannt bei Taferner prašymų įstoti į bylą ieškovų pusėje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 61 Pagal Darbo reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusi šalis padengia bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovai pralaimėjo, be savo pačių bylinėjimosi išlaidų, jie turi padengti ir atsakovų reikalavimuose nurodytas išlaidas.

- 62 Pagal Darbo reglamento 87 straipsnio 4 ir 6 dalis Komisija, *Landwirtschaftskammer Vorarlberg* ir Wohlgenannt bei Taferner patys padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nutaria :

1. **Atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtina.**
2. **Nenagrinėti *Landwirtschaftskammer Vorarlberg* bei Wohlgenannt ir Taferner prašymų įstoti į bylą.**
3. **Ieškovai padengia savo bei Europos Parlamento ir Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
4. **Komisija pati padengia savo išlaidas.**
5. ***Landwirtschaftskammer Vorarlberg* ir Wohlgenannt bei Taferner, kurie pateikė prašymus įstoti į bylą, patys padengia savo išlaidas.**

Priimta 2004 m. gegužės 10 d. Liuksemburge.

Sekretorius

H. Jung

Pirmininkas

J. Pirrung